

Generale Synode De Gereformeerde Kerken in Nederland Hasselt 2011

Het gesprek over eenwording met de Gereformeerde Kerk (dolerend) Dalfsen

Inleiding

In de verslagen in De Bazuin heeft u kunnen lezen van de contacten tussen de Generale Synode en de Gereformeerde Kerk (dolerend) Dalfsen (Dalfsen).

Die geven een indruk van de ontwikkelingen. Soms waren de verslagen wat beperkt. We willen u graag een zo goed en volledig mogelijk inzicht geven, omdat dit belangrijk is voor het meeleven.

Daarom geven we een overzicht van de ter synode besproken documenten i.v.m. het gesprek met de kerkenraad van Dalfsen.

Dit overzicht bevat in het kort de hoofdlijn van elk bedoeld document. Bij elk document is ook vermeld in welk nummer van De Bazuin het betreffende verslag van de synodezitting is gepubliceerd.

Het nu volgende overzicht is zoveel mogelijk in chronologische tijdsvolgorde opgesteld en bevat:

- A. Hoofdlijn van de genoemde documenten
- B. De besluiten t.a.v. de Gereformeerde Kerk (dolerend) Dalfsen, genomen door de Generale Synode op 17 en 31 maart 2012.

A. Hoofdlijn van de documenten

1. Rapport van Deputaten Binnenlandse Betrekkingen aan de Generale Synode d.d. 4 november 2011, zie de verslagen in De Bazuin nr. 03 d.d. 25 januari 2012 en nr. 05 d.d. 8 februari 2012.

Deputaten rapporteren over hun gesprekken met Dalfsen. Zij melden dat de Dalfsen geen moeite heeft om in de Vrijmaking van 2003 de hand van de Here te zien. Wel blijft er verschil in taxatie van de kerkelijke situatie in 2003 m.b.t. het eigen handelen. Overeenstemming is er dat gestreefd moet worden naar eenheid. Wel is er binnen Dalfsen huiver voor 'binding van het geweten' binnen DGK. Het aangaan van een volledige kerkelijke eenheid is toch nog een te grote stap, pastorale motieven zijn hiervoor doorslaggevend. Op 18 september 2011 gaf Dalfsen een Persverklaring uit waarin gesteld werd dat Dalfsen en DGK gedurende een bepaalde tijd naar elkaar zullen toegroeien; dit bericht kwam voor deputaten onverwachts. Deputaten stellen zich voor om met Dalfsen de zaken door te spreken die volledige eenwording in de weg staan.

2. Brief van Dalfsen d.d. 10 november 2011 aan de Generale Synode, zie de verslagen in De Bazuin nr. 03 d.d. 25 januari 2012 en nr. 05 d.d. 8 februari 2012.

In deze brief doet de kerkenraad van de Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen het verzoek om te willen komen tot samenwerking met Dalfsen in de vorm van een zusterkerkrelatie naar analogie van de zusterkerkrelatie met kerken in het buitenland zoals beschreven in artikel 47 KO. De kerkenraad is zich ervan bewust dat met de voorgestelde zusterkerkrelatie er (nog) niet sprake is van een volledige kerkelijke vereniging. In deze situatie mag niet berust worden maar er zal groei moeten zijn naar een volledig kerkelijk samengaan. Bij dat proces wil de kerkenraad geen overhaaste stappen zetten maar ook niet langer wachten dan noodzakelijk. Voorlopig denkt de kerkenraad aan een periode van circa 1 jaar, afhankelijk van de snelheid waarmee we elkaar nader bevragen omtrent het 'verschil in klimaat', vanuit de gemeente leven er zeker nog vragen. Ook zal gesproken moeten worden over de geldigheid van besluiten van synodes van de GKv en van DGK.

3. Brief van Dalfsen d.d. 11 november 2011 aan de Generale Synode, zie de verslagen in De Bazuin nr. 03 d.d. 25 januari 2012 en nr. 05 d.d. 8 februari 2012.

De brief van 11 november is een begeleiding bij de brief van een dag eerder, 10 november.

4. Aanvullend rapport van Deputaten Binnenlandse betrekkingen aan de Generale Synode d.d. 2 december 2011, zie de verslagen in De Bazuin nr. 03 d.d. 25 januari 2012 en nr. 05 d.d. 8 februari 2012.

Deputaten melden dat zij niet kunnen instemmen met het voorstel dat Dalfsen in ongewijzigde vorm naar de Generale Synode heeft verstuurd. Het blijkt dat het verloop van de gevoerde gesprekken verschillend wordt geïnterpreteerd.

Deputaten schrijven dat Dalfsen een 'verschil in klimaat' signaleert, tijd vraagt voor het bestuderen van DGK-synodebesluiten en aangeeft de kerkleden in andere plaatsen niet te kunnen missen; en daarom is volgens Dalfsen een naar elkaar toegroeien noodzakelijk. Deputaten zijn van mening dat het een relatief kleine stap is om volledige kerkelijk een te worden en dat we moeten laten zien dat de kinderen van Vader in de hemel op de aarde ook samenwonen zonder enige reserve. Over kerkscheidende factoren moet eerst worden doorgesproken want het gebod is en blijft: kom samen, verenig, en ga verder als één lichaam. Het gaat er om dat we samen in echte broederlijke de hals buigen onder het juk van Christus, Hem onvoorwaardelijk volgen en samen de waarachtige eenheid beleven.

5. Brief van het moderamen van de Generale Synode d.d. 3 februari 2012 aan Dalfsen, zie het verslag in De Bazuin nr. 05 d.d. 8 februari 2012.

Na bespreking van de rapporten van deputaten Binnenland, het advies van de adviseur en de brieven van Dalfsen van 10 en 11 november 2011, leven er bij de synodeleden nog veel vragen. Deze vragen wil de synode graag voorleggen aan de kerkenraad van Dalfsen. De synode zou het op prijs stellen als de kerkenraad deze vragen tijdens een vergadering zou beantwoorden. Deze wens wordt alvast meegedeeld aan de kerkenraad terwijl ondertussen gewerkt wordt aan de inventarisatie en samenvatting van de bij de afgevaardigden levende vragen.

6. Brief van de Generale Synode d.d. 13 februari 2012 aan de Dalfsen, zie het verslag in De Bazuin nr. 07 d.d. 22 februari 2012.

Tijdens de vijfde zitting van de synode is de samenvatting van de door de afgevaardigden ingediende vragen na een bespreking vastgesteld. Met een begeleidende brief worden deze vragen aan de kerkenraad toegezonden. De synode geeft aan dat het belangrijk is om elkaar

goed te verstaan en ook nog niet in discussie te willen gaan omdat het eigen intern beraad nog niet is afgerond. De synode geeft tevens aan dat gemeenteleden van Dalfsen welkom zouden zijn als de kerkenraad de vragen op de synodevergadering zou willen beantwoorden.

7. Brief van Dalfsen d.d. 15 februari 2012 aan de Generale Synode, zie het verslag in De Bazuin nr. 09 d.d. 7 maart 2012.

In deze brief schrijft de kerkenraad van Dalfsen dat hij met teleurstelling en diep verdriet de brief van 13 februari heeft ontvangen. De kerkenraad stelt vast dat onze vragen getuigen van diepe twijfel aan de confessionele en kerkelijke betrouwbaarheid van de kerk te Dalfsen. De kerkenraad concludeert dat de tijd niet rijp is voor de door ons beoogde ontmoeting op 25 februari. In deze brief uit de kerkenraad ook kritiek op de verslaggeving van de synodevergaderingen in De Bazuin voorzover deze betrekking hebben op het contact met Dalfsen. Deze verslaggeving roept bij hen vragen op en geeft bezorgdheid.

8. Brief van de Generale Synode d.d. 25 februari 2012 aan de Dalfsen, zie het verslag in De Bazuin nr. 09 d.d. 7 maart 2012.

De synode schrijft aan de kerkenraad van Dalfsen dat de gestelde vragen geen blijk zijn van wantrouwen maar een poging om een antwoord te geven op de vraag van de kerkenraad “hoe ziet u ons?”. Om die vraag te kunnen beantwoorden moeten eerst onduidelijkheden worden weggenomen. We hebben de vurige wens tot eenheid uitgesproken, al op 16 oktober 2010 door de GS Emmen (zie acta art. 92).

Wat betreft de verslagen van de synodezittingen in De Bazuin merkt de synode op dat deze bedoeld zijn om de kerkleden te informeren omtrent de openbare gedeelten van de synodezittingen. De synode geeft echter toe dat het beter geweest zou zijn als de kerkenraad daar van te voren over was geïnformeerd; dit was onzorgvuldig, hoewel onbedoeld. Werken aan eenheid vraagt om openheid en ook om de wil om elkaar te ontmoeten. Vandaar dat de synode de vergadering open stelt voor leden van Dalfsen als de kerkenraad in een synodezitting ingaat op de vragen van de synodeleden.

9. Brief van de Dalfsen d.d. 7 maart 2012 aan de Generale Synode, zie het verslag in De Bazuin nr. 12 d.d. 28 maart 2012.

De kerkenraad van Dalfsen geeft in deze brief een beantwoording van de vragen die de synode had gesteld. Voorafgaand aan de beantwoording maakt de kerkenraad een aantal opmerkingen. Onder meer dat de door hen voorgestelde regeling geen poging is om volledige kerkelijke vereniging uit de weg te gaan, maar dat de kerkenraad handelt uit pastorale voorzichtigheid. Het betreft interne omstandigheden die alleen des kerkenraads zijn. De antwoorden van de kerkenraad zijn in feite een nadere onderbouwing van het verzoek tot samenwerking naar analogie van art. 47 KO, zie de brief van 10 november 2011.

10. Brief van de Generale Synode d.d. 17 maart 2012 aan de Dalfsen, met daarbij het eerste besluit t.a.v. de Dalfsen, zie het verslag in De Bazuin nr. 12 d.d. 28 maart 2012.

Op 17 maart maakt de synode een begin met de besluitvorming ten aanzien van het bereiken van kerkelijke eenheid. Het eerste besluit spreekt van een hartelijk verlangen naar volledige kerkelijke eenwording met Dalfsen.

11. Besluiten van de Generale Synode d.d. 17 en 31 maart 2012, met alle besluiten n.a.v. het verzoek van Dalfsen tot samenwerking, zie het verslag in De Bazuin nr. 14 van 11 april 2012.

Op 17 maart wordt het eerste besluit genomen. Daarin wordt de hartelijke begeerte uitgesproken om te verenigen. Op 31 maart wordt de besluitvorming afgerond.

De synode wijst het verzoek van Dalfsen af om als een route van geleidelijkheid naar volledige kerkelijke eenheid een samenwerking aan te gaan in de vorm van een zusterkerkrelatie naar analogie van de zusterkerkrelatie in het buitenland zoals beschreven in art. 47 KO. De synode neemt dit besluit omdat DGK voor het samenleven in één kerkverband naar de norm van Schrift en belijdenis de kerkorde hebben aanvaard. Ook omdat kerkelijk samenleven een onbelemmerde gemeenschap der heiligen vraagt. En omdat de gevraagde samenwerking door Dalfsen niet in overeenstemming is met de kerkorde. En ook omdat het bestaan van menselijke belemmeringen een verhindering is voor een gezamenlijke avondmaalsgemeenschap.

De synode neemt daarnaast het besluit om Dalfsen te vragen om wederzijds het hartelijke voornemen uit te spreken om binnen de periode van één jaar alles in het werk te stellen om alle belemmeringen weg te nemen. Het belangrijkste argument voor dit besluit is het gebod van de Here om zo spoedig mogelijk één te worden als is vastgesteld dat men op hetzelfde fundament staat en daadwerkelijk daarnaar leeft.

Ook besluit de synode om aan Dalfsen het recht van revisie te geven t.a.v. de door onze synoden sinds 2005 genomen besluiten. De reden daarvoor is dat Dalfsen geen deel uitmaakte van ons kerkverband ten tijde van het nemen van deze synodebesluiten.

Het laatste besluit is om de besluiten toe te zenden aan Dalfsen met daarbij het verzoek om deze besluiten door een commissie te laten toelichten.

12. Brief van de Generale Synode d.d. 4 april 2012 aan de Dalfsen, met daarbij de besluiten t.a.v. Dalfsen van 17 en 31 maart, zie het verslag in De Bazuin nr. 14 d.d. 11 april 2012.

Op zaterdag 31 maart wordt de besluitvorming afgerond naar aanleiding van het voorstel dat de Dalfsen aan onze synode heeft gedaan. De synode hoopt op een goede ontvangst van de besluiten en spreekt haar verlangen uit naar spoedige volledige kerkelijke vereniging. De synode wil de besluiten graag mondeling toelichten d.m.v. een daartoe ingestelde commissie.

13. Brief van Dalfsen d.d. 9 mei 2012 aan de Generale Synode, zie het verslag in De Bazuin nr. 23 d.d. 13 juni 2012.

De kerkenraad van Dalfsen is dankbaar voor ons eerste besluit waarin het hartelijke verlangen uitgesproken wordt naar volledige kerkelijke eenwording met Dalfsen. De kerkenraad heeft ook grote teleurstelling omdat zijn voorstel voor een tijdelijke zusterkerkrelatie naar analogie van art. 47 van de kerkenorde (over de relatie met buitenlandse kerken) is afgewezen. De kerkenraad onderschrijft wat wij schreven over kerkelijke eenheid en dat de roeping daartoe is naar Gods Woord en zoals beleden in art. 28 NGB.

De kerkenraad voert in de brief een pleidooi voor de door hem voorgestelde zusterkerkrelatie. De kerkenraad is van mening dat de synode de bijzondere situatie in Dalfsen niet in rekening heeft gebracht. Dat is voor de kerkenraad onbegrijpelijk en onaanvaardbaar. Naar aanleiding van de gebeurtenissen binnen DGK is er bij kerkenraad en gemeente 'terughoudendheid' en 'voorzichtigheid'. Daardoor blijft in Dalfsen de vraag boven komen of het ook kon zijn dat *formalistisch en perfectionistisch* handelen binnen DGK aanleiding is geweest tot de kerkelijke moeiten. De kerkenraad schrijft dat door de besluiten van de synode DGK de weg op dreigen te gaan van boven-Schriftuurlijke binding en daarmee zouden DGK het kerkvergaderend werk van Christus in de weg staan.

De kerkenraad schrijft dat de synode de besluiten voldoende duidelijk heeft gemaakt en neemt het besluit geen gebruik te maken van een toelichting door een commissie. De kerkenraad wil geen blokkade opwerpen en hoopt dat er spoedig ruimte komt voor verdergaand gesprek.

14. Besluit van de Generale Synode d.d. 26 mei 2012, zie het verslag in De Bazuin nr. 23 van 13 juni 2012

De synode overweegt dat de brief van Dalfsen van 9 mei een afwijzende reactie is op de besluiten en voorstellen van de synode.

Dalfsen toont niet aan dat onze besluiten ingaan tegen Schrift, belijdenis of kerkorde. De door Dalfsen gevraagde ‘ruimte’ voor ‘terughoudende voorzichtigheid’ past niet bij het elkaar geheel aanvaarden dat nodig is om één lichaam te zijn (Rom. 15: 5-7). Door Dalfsen wordt niet aangeroerd het belangrijkste Schriftuurlijke argument voor het afwijzen van een aanlooproute, namelijk het bestaan van menselijke factoren die belemmeren elkaar te aanvaarden; dat is een verhindering voor gezamenlijke avondmaalsgemeenschap (zie besluit 2 van 31 maart 2012, grond 4). Dalfsen toont niet aan dat ze een beroep kan doen op uitzonderingen in kerkelijk samenleven. Voor ons, DGK, is de kerkorde de richtlijn voor samenleven van kerken.

Op de inhoud van de door ons voorgestelde intentieverklaring, binnen één jaar alle belemmeringen opruimen, wordt door Dalfsen niet ingegaan.

Uit de brief van Dalfsen blijkt dat een mondelinge toelichting van de Generale Synode nodig is. Wij handhaven onze uitgestoken hand zoals gedaan door de GS Emmen. De synode besluit om opnieuw aan Dalfsen te vragen een synodecommissie te ontvangen en op de volgende zitting daartoe een brief aan Dalfsen vast te stellen.

15. Brief van de Generale Synode d.d. 9 juni 2012 aan de Dalfsen, het verslag in De Bazuin verschijnt in september.

De brief van de Generale Synode van 9 juni kwam tot stand nadat de synode op 26 mei het hierboven genoemde besluit had genomen n.a.v. de brief van Dalfsen d.d. 9 mei 2012.

De synode heeft met grote teleurstelling kennis genomen van de afwijzende reactie van de kerkenraad op de besluiten en voorstellen. Het doet de synode verdriet dat Dalfsen zo reageert zonder een commissie toegestaan te hebben om de besluiten toe te lichten, vooral omdat onze besluiten gericht zijn op het bereiken van waarachtige eenheid. De synode vraagt om alsnog een commissie toe te staan om over de besluiten en voorstellen van de synode door te spreken. En om zo mogelijke misverstanden weg te nemen met de doelstelling om de weg naar eenheid te dienen en het vertrouwen in elkaar te versterken.

De synode is van mening dat alle mogelijkheden benut moeten worden om de belemmeringen weg te nemen.

16. Email van Dalfsen d.d. 3 juli 2012 aan de Commissie van de Generale Synode, het verslag in De Bazuin verschijnt in september.

De kerkenraad nodigt de commissie uit voor een open gesprek. De reden van de uitnodiging is dat er nu bereidheid is tot een wederzijds gesprek en er geen beperking is tot het alleen maar geven van een toelichting op de besluiten van de synode. Verder is het goed om wederzijdse misverstanden weg te ruimen, en ook heeft de kerkenraad vragen over de situatie die nu is ontstaan. De agenda bevat de punten: Opening door Ds. E. Heres, een open gesprek, sluiting door een van de leden van de commissie.

17. Rapportage van de bespreking van de Dalfsen met de Commissie van de Generale Synode op 9 juli 2012, het verslag in De Bazuin verschijnt in september.

De bespreking van de GS-commissie met de kerkenraad van Dalfsen had een open karakter. De wederzijdse standpunten werden aan elkaar uitgelegd, wederzijds werden vragen gesteld en beantwoord. Geconstateerd moet worden dat de bespreking geen toenadering van standpunten heeft opgeleverd. Op het voorstel van de intentieverklaring om met alle inzet

binnen één jaar tot volledige eenheid te komen, zoals door de synode gedaan, wilde Dalfsen nog niet reageren.

De commissie ziet de volgende hoofdlijnen in de bespreking:

Dalfsen:

1. waarschuwt de GS Hasselt voor ‘dode orthodoxie’ en ‘ijver zonder verstand’ vanwege de gronden waarop de synode het voorstel van Dalfsen niet heeft aanvaard;
2. stelt dat er te weinig ruimte is bij DGK m.b.t. hun interne belemmeringen;
3. stelt dat bij een vereniging naar de kerkorde met DGK op dit moment leden bij hen dreigen weg te lopen;
4. vraagt van DGK de toezegging dat bij vereniging de leden van de huidige gemeente te Dalfsen in deze gemeente mogen blijven ongeacht hun woonplaats;
5. is van mening dat de besluiten van de GS Hasselt het kerkvergaderend werk van Christus verstoren.

GS-commissie:

1. herhaalt de uitnodiging tot volledige kerkelijke eenheid en roept op tot het aanvaarden van de aangeboden hulp gericht op het wegnemen van belemmeringen van de zijde van Dalfsen;
2. geeft aan dat de ruimte om samen te leven maximaal is bij een samenleven volgens Schrift, belijdenis en de door de kerken aanvaarde kerkorde;
3. vraagt om een reactie op het door de synode gedane voorstel van een wederzijdse intentieverklaring;
4. zegt dat bij daadwerkelijke vereniging in onderling kerkelijk overleg naar de aanvaarde kerkorde en het bestaande kerkrecht over het hanteren van kerkgrenzen in billijkheid afspraken gemaakt moeten worden.
5. zegt dat de besluiten van de GS Hasselt dienstbaar willen zijn aan het kerkvergaderend werk van Christus.

18. Brief van Dalfsen d.d. 3 september 2012 aan de Generale Synode, het verslag in De Bazuin volgt in september/oktober.

Naar aanleiding van het gesprek met de commissie van de Generale Synode heeft de kerkenraad zich de vraag gesteld: hoe nu verder? De kerkenraad schrijft dat het gesprek met de commissie geen nieuwe openingen heeft geboden, de besluiten van de synode zijn toegelicht en het is de kerkenraad duidelijk geworden dat er bij de synode geen ruimte is (zie besluit 2) voor het voorstel dat Dalfsen gedaan heeft. Wel constateert de kerkenraad met dankbaarheid dat het duidelijk is, zoals door de preses uitgesproken, dat Dalfsen van harte welkom is in het kerkverband van DGK. De kerkenraad zal zich verder beraden en er ook over spreken met de gemeente.

B. De besluiten t.a.v. de Gereformeerde Kerk (dolerend) Dalfsen, genomen door de Generale Synode op 17 en 31 maart 2012.

BESLUIT 1

BESLUIT 1:

De Generale Synode van De Gereformeerde Kerken in Nederland te Hasselt, bijeen op 26 November 2011, spreekt het hartelijke verlangen uit naar volledige kerkelijke eenwording met de Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen.

GRONDEN 1:

1. De Generale Synode van Emmen 2009 heeft met dankbaarheid geconstateerd dat er in 2010 in Dalfsen een Vrijmaking van de Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt) heeft plaatsgevonden. Gezien de gronden voor deze Vrijmaking constateerde deze synode eveneens met dankbaarheid dat de Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen op hetzelfde fundament staat van Schrift en Belijdenis.
Zij sprak de vurige wens uit dat er een eenheid in waarheid met deze gemeente mag komen overeenkomstig Joh. 17: 11b, 21, 22 en zoals de kerk naspreekt in art. 28 NGB (GS Emmen 2009/2010, acta art. 92).
2. De Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen heeft daarop te kennen gegeven dat zij wil komen tot kerkelijke vereniging met De Gereformeerde Kerken. Hiervan is door de synode met dankbaarheid kennis genomen.
3. De Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen heeft in zijn brief van 7 maart 2012 uitgesproken "Wij verklaren van harte geheel en onvoorwaardelijk in te stemmen met de Heilige Schrift en de drie formulieren van enigheid."

BESLUIT 2

OVERWEGINGEN 2:

1. Uitgangspunten

1.1. Kerkelijke gemeenschap

Naar Gods Woord en de belijdenis is het de roeping van de ware gelovigen en van de kerken in elke plaats en elk land om te staan naar kerkelijke gemeenschap met allen, die met hen eenzelfde geloof belijden en handhaven in prediking en dienst, kerkregering en tucht, en wel in eenheid van kerkelijk samenleven in elke plaats en land; waar dit door geografische afstanden, taalbarrières of andere oorzaken niet mogelijk is zal er door kerkelijke correspondentie kerkelijke gemeenschap geoefend moeten worden (GS Groningen 1978, art. 139).

1.2. Ware kerk

Het is tevens de roeping van de ware gelovigen en kerken met ijver en goede voorzichtigheid uit het Woord Gods te onderscheiden wat de ware kerk is, om met die ware kerk gemeenschap te oefenen en kerkelijke gemeenschap af te wijzen met kerken die openlijk van de leer en de ordeningen van het Woord Gods afwijken, of die zich schismatiek hebben afgescheiden van de ware kerk (GS Groningen 1978, art. 139).

1.3. Kerkverband

Het bevel van Christus zoals samengevat in art. 28 NGB om zich te verenigen met de ene katholieke kerk, geldt ook voor een plaatselijke kerk en voor een kerkverband van ware kerken (zie GS Hoozevee 1969, art. 350; GS Zwolle 2007/2008, art. 22).

Met betrekking tot de roeping (a) en de wil (b) en het streven (c) tot vereniging heeft de GS Hoogeveen het volgende overwogen met betrekking tot haar contacten met de Christelijke Gereformeerde Kerken in de periode 1946-1969:

- I a. Dat het naar Gods Woord (o.a. Joh. 17 : 11, 17, 20, 21; Filipp. 1 : 27-2 : 4; Efeze 3 : 14-4 : 16; 1 Tim. 3 : 15, 16) en de daarop gegronde belijdenis (o.a. art. 28 N.G.B. en antw. 55 H.C.) de roeping der ware christgelovigen en van de kerken is te staan naar kerkelijk samenleven met allen, die met hen eenzelfde geloof belijden en bewaren de leer, die naar het Woord Gods is en door de Gereformeerde Kerken in deze landen beleden is in de aangenomen Formulieren van Enigheid;*
- I b. dat blijkens de „Acte van Afscheiding of Wederkeer” van oktober 1834 de tot deze belijdenis naar het Woord Gods weergekeerde kerken ook die ware katholiciteit der kerk begeerd hebben, toen ze verklaarden gemeenschap te willen zoeken met alle ware gereformeerde lidmaten en zich te willen verenigen met elke op Gods Woord gegronde vergadering;*
- I c. dat aanstonds na de vrijmaking de generale synode van Groningen 1946 en ook de volgende generale synoden van de Gereformeerde Kerken in Nederland hebben uitgesproken dat de Christelijke Gereformeerde Kerken met haar „staan op dezelfde basis van Gods Woord en de Drie Formulieren van Enigheid” en dat derhalve gestreefd moet worden met haar te komen tot eenheid van kerkelijk samenleven onder de klem van het Woord Gods en de beloften, sub a en b genoemd;*

(GS Hoogeveen 1969, art. 350)

1.4. Daadwerkelijk verenigen

De ware katholiciteit van de kerk blijkt uit het daadwerkelijk verenigen in plaats van naast elkaar leven in goede relatie.

Het commissierapport dat als bijlage bij art. 350 gevoegd omschrijft dit als volgt:

Men zal de waarachtigheid-van-het kerk-zijn moeten bewijzen door zich haastig te verenigen. God beware ons ervoor, dat we naast elkaar zouden gaan leven in goede broederzin, in bredere correspondentie; er is maar één ding geoorloofd: samen ons buigen onder de heerschappij van Christus om ons door Hem te laten vergaderen in enigheid des geloofs. (...)

Om die ware katholiciteit van de kerk in Nederland te dienen door te streven naar vereniging met kerken, die op deze katholieke grondslag staan, hebben onze kerken sinds de vrijmaking zo volhardend gezocht om tot eenheid van kerkelijke samenleving met de Chr. Geref. Kerken te komen. Daartoe hebben nu zeven synoden met haar deputaten voortdurend het appèl gedaan op de chr. geref. synoden, als vertegenwoordigend haar kerken. Onder de klem van het gebod van Christus, ook in art. 28 N.G.B. beleden. (GS Hoogeveen 1969, Bijlage bij art. 350: Acta pag. 620, 621, 640)

1.5. Samenleven volgens de kerkorde

De Gereformeerde Kerken hebben de roeping tot het zoeken van kerkelijke eenheid, zoals verwoord in overweging 1-4, gestalte gegeven in de instructies van haar deputaten binnenlandse betrekkingen (DACOBB).

De Generale Synode van Zwolle 2007/2008 heeft het criterium van het kerkelijk samenleven naar de Gereformeerde kerkorde speciaal vastgelegd in een besluit ten

behoefte van de instructies voor de genoemde deputaten (GS Zwolle 2007/2008, acta art. 69, besluit 3).

2. Relatie met de Gereformeerde Kerk (dolerend) Dalfsen

2.1. Wens tot eenheid

De Generale Synode te Emmen 2009/2010 heeft ter beantwoording van een aan haar gerichte vraag van de Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen uitspraken gedaan over de Vrijmakingen van 2003 en 2010, die zij beschouwde als het werk van de Here. Daarbij heeft zij ten aanzien van het komen tot vereniging met de Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen in art. 92 de vurige wens uitgesproken:

dat er een eenheid in waarheid met deze gemeente mag komen overeenkomstig Joh. 17: 11b, 21, 22 en zoals de kerk naspreekt in art. 28 NGB.

(GS Emmen 2009/2010, art. 92).

2.2. Broederlijke uitnodiging

In een brief aan de kerkenraad van de Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen heeft de GS Emmen een broederlijke uitnodiging doen uitgaan om tot kerkelijke eenheid te komen met een beroep op Psalm 133. De kerkenraad werd daarin verwezen naar de scriba van de meest naburige gemeente, dat is de gemeente te Zwolle e.o., in geval hij wenst te spreken over vereniging en naar deputaten binnenlandse betrekkingen indien hij de beslissing tot vereniging nog niet wenst te nemen (GS Emmen 2009/2010, art. 92).

2.3. Verzoek tot samenwerking

De kerkenraad van de Gereformeerde Kerk te Dalfsen heeft na het ontvangen van de in overweging 2.2. genoemde brief, contact gehad met de deputaten van De Gereformeerde Kerken voor nader overleg. Na een aantal gesprekken heeft hij besloten

“aan het kerkverband van de DGK het verzoek te doen om te willen komen tot samenwerking met de GKD te Dalfsen in de vorm van een zusterkerkrelatie naar analogie van de zusterkerkrelatie met kerken in het buitenland zoals beschreven in artikel 47 KO”.

Dit voorstel bevatte naast een wijziging van de door de GS Leeuwarden 1990 (art. 93) vastgestelde regels terzake van het zenden van afgevaardigden naar kerkelijke vergaderingen, voorwaarden m.b.t. de kerkgrenzen. Daarbij verklaarde de kerkenraad, dat er groei moet zijn naar volledig kerkelijk samengaan (brief d.d. 10 november 2011).

2.4. Vrijmakingen 2003/2004 en 2010

In zijn brief d.d. 10 november 2011 vermeldt de kerkenraad van Dalfsen voorts er geen moeite mee te hebben om in de Vrijmaking van 2003 ook de hand van de Here te zien. Voor de kerkenraad is dat, tezamen met de uitspraak van GS Emmen 2009/2010 om in de Vrijmaking van 2010 in Dalfsen de hand van de Here te zien, een goede basis om samen verder te gaan.

2.5. Belemmeringen

Als belemmeringen die nu nog een volledige kerkelijke samenleving in de weg staan, noemt de kerkenraad:

(a) vragen die in de gemeente te Dalfsen leven, met name vanwege het “verschil in klimaat”;

- (b) de synodebesluiten die De Gereformeerde Kerken hebben genomen in de periode tot 2010, deze besluiten moeten nog getoetst worden;
- (c) de synodebesluiten van de Gereformeerde Kerken Vrijgemaakt, zoals het besluit over het actieve vrouwenkiesrecht, genomen vóór februari 2010 en waarvan de kerkenraad nog geen afstand heeft genomen, deze besluiten moeten nog beoordeeld worden.
- Ten aanzien van de voorgestelde relatie denkt de kerkenraad voorlopig aan een periode van circa 1 jaar, “afhankelijk van de snelheid waarmee de bovengenoemde punten afgerond kunnen worden”.

2.6. Verschil van inzicht

Het bovengenoemde verzoek (sub 2.3) heeft desgevraagd niet de instemming gekregen van de deputaten, maar is wel met instemming van de deputaten door de kerkenraad van Dalftszen gezonden naar de generale synode.

2.7. Route van geleidelijkheid

De kerkenraad van Dalftszen ziet de voorgestelde zusterkerkrelatie als een route van geleidelijkheid naar volledige kerkelijke eenheid en niet als een poging om kerkelijke vereniging uit de weg te gaan.

2.8. Belemmeringen bestaan

Door de kerkenraad van Dalftszen zijn in een schrijven d.d. 7 maart 2012 antwoorden gegeven op vragen, die hem gesteld zijn door de Generale Synode te Hasselt n.a.v. het verslag van de deputaten ACOBB. Hieruit blijkt dat naar het oordeel van Dalftszen de in overweging 2.5. genoemde belemmeringen nog bestaan, waardoor er nog geen kerkelijke samenleving mogelijk is

2.9. Bedreigingen voor de vrede

Wanneer gevoelens van ‘verschil in klimaat’ en ‘huiver’ een verhindering vormen om elkaar van harte in liefde volledig te aanvaarden, zijn ze een bedreiging voor de vrede bij kanselruil en avondmaalsviering (Rom. 15:2-7; 1 Kor. 10:16).

2.10. Eén ware kerk op één plaats

De voorgestelde kerkelijke relatie naar analogie van een buitenlandse zusterkerk relatie, resulteert in het formaliseren van een situatie dat er meer dan één kerk van Christus op dezelfde plaats voorkomt, terwijl de roeping van Christus is om de gemeenschap der heiligen plaatselijk gestalte te geven in één lichaam (art. 28 NGB).

BESLUIT 2:

De Generale Synode van De Gereformeerde Kerken in Nederland te Hasselt, bijeen op 26 November 2011, wijst het verzoek van de kerkenraad van de Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalftszen af om als een route van geleidelijkheid naar volledige kerkelijke eenheid een samenwerking met elkaar aan te gaan in de vorm van een zusterkerkrelatie naar analogie van de zusterkerkrelatie met kerken in het buitenland zoals is beschreven in art. 47 KO.

GRONDEN 2:

1. De Gereformeerde Kerken in Nederland hebben voor het samenleven in een kerkverband naar de norm van Schrift en belijdenis, de Gereformeerde (Dordtse) Kerkorde aanvaard. Overeenkomstig de Acta van Afscheiding of Wederkeer van 1834, en de Acta's van Vrijmaking of Wederkeer 1944 en 2003, zoeken de kerken andere vergaderingen die met

haar staan op hetzelfde fundament van Schrift en belijdenis en die voor hun samenleven de aangenomen kerkorde willen naleven (zie ook GS Groningen 1946, art. 88; GS Groningen-Zuid 1978, art. 139; GS Zwolle 2007/2008, art. 69, besluit 3).

2. Gemeenschap van Woord en sacrament tot uiting komend in wederzijdse openstelling van kansel en avondmaalstafel, vraagt een kerkelijk samenleven met volledige erkenning van ambten en onbelemmerde gemeenschap der heiligen. Derhalve is in 1869 en 1892 hiermee gewacht tot volledige kerkelijke eenheid was vastgesteld (Handelingen van de Synode van de Christelijke Afscheiden Gereformeerde Kerk Middelburg 1869, art. 25; Handelingen van de Synode der Christelijke Gereformeerde Kerk, Leeuwarden 1891, 19^e zitting, art. 184; Acta der derde voorlopige synode van Nederduitsche Gereformeerde Kerken, 's Gravenhage 1891, art. 55, pag. 82; zie ook GS Mariënberg 2005, art. 25. G.1.9 en G.2.6).
3. De door de Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen voorgestelde tijdelijke kerkelijke relatie naar analogie van een buitenlandse zusterkerkrelatie van art. 47 KO, waarbij geen sprake is van een geografische afstand of taalbarrière, is niet in overeenstemming met de kerkorde (KO art. 1, 31, 84) en recente geldige uitspraken van generale synoden (GS Groningen-Zuid 1978, art. 139; GS Leeuwarden 1990, art. 93; GS Zwolle 2007/2008, art. 69, besluit 3).
4. Het bestaan van menselijke factoren die belemmeren elkaar te aanvaarden verhinderen een gezamenlijke avondmaalsgemeenschap (Hand. 2: 42; Rom. 15: 2-7; 1 Kor. 10:16; 1 Kor. 11: 28, 29; Ef. 4: 1-6; Fil. 2: 1-5; Kol. 3: 12-15; V&A 55, 76 HC; art. 28, 35 NGB); deze belemmeringen dienen daarom te worden weggenomen voordat volledige kerkelijke eenheid kan worden vastgesteld.
5. Het formaliseren van de situatie dat er meer dan één kerk van Christus op dezelfde plaats voorkomt, stemt niet overeen met de roeping om de gemeenschap der heiligen plaatselijk gestalte te geven (art. 28 NGB). Hier is de ware eenheid van de kerk in geding en ook het gezag van Christus als Heer van de Kerk.

BESLUIT 3

OVERWEGINGEN 3:

1. De kerkenraad van de Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen heeft aangegeven dat hij nog tijd nodig heeft om tot volledige kerkelijke eenheid te komen met De Gereformeerde Kerken en het samenleven in hun kerkverband.
2. Als belangrijkste zaken die nog tijd vragen, heeft de kerkenraad van Dalfsen genoemd:
 - Het leven van vragen in de gemeente, o.a. met betrekking tot “verschil in klimaat”.
 - De door De Gereformeerde Kerken genomen synodebesluiten welke nog inhoudelijk getoetst moeten worden.
 - De GKv-synodebesluiten die wel in Dalfsen van kracht zijn en niet in DGK van kracht zijn; omtrent deze synodebesluiten wil Dalfsen het gesprek aangaan met DGK.

3. Het bevordert duidelijkheid op de weg naar eenwording als de belemmeringen op de weg naar volledige eenwording zodanig concreet kenbaar worden gemaakt dat er met elkaar over doorgesproken kan worden, om deze op te heffen.
4. Het is belangrijk om aan de kerkenraad van Dalfsen, desgevraagd, bereidheid te tonen om door te spreken over het zgn. verschil in klimaat en de geldigheid van GKv-synodebesluiten die binnen DGK niet van kracht zijn.
5. Er zijn, na de in een brief d.d. 7 maart 2012 gegeven beantwoording van vragen die door de generale synode gesteld zijn aan de kerkenraad van GKD, onduidelijkheden blijven bestaan en tevens worden in deze brief vragen gesteld aan DGK.

BESLUIT 3:

De Generale Synode van De Gereformeerde Kerken in Nederland te Hasselt, bijeen op 26 November 2011, besluit om aan de Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen te verzoeken in te stemmen met de volgende intentieverklaring:

De Gereformeerde Kerken als Generale Synode te Hasselt bijeen op 26 november 2011, en de Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen spreken wederzijds het hartelijke voornemen uit om binnen een periode van één jaar na het verklaren van dit voornemen, over te gaan tot volledige kerkelijke eenheid in een samenleving op basis van de Gereformeerde kerkorde; zij zullen daartoe naar vermogen alles in het werk stellen dat in deze periode alle belemmeringen tot deze kerkelijke eenheid zo snel mogelijk weggenomen zijn.

GRONDEN 3:

1. Het is een gebod van de Here, waaraan de kerk met vreugde mag voldoen, om zo snel mogelijk tot volledige kerkelijke eenheid te komen, wanneer met dankbaarheid aan de Here wederzijds mag worden vastgesteld dat men als kerk op hetzelfde fundament staat en daadwerkelijk leeft (art. 28 NGB).
2. Het blijft een geboden taak van zorgvuldigheid om elkaar te bevragen op de kenmerken van de ware kerk (art. 29 NGB).
3. Niet-confessionele factoren mogen als zodanig geen rechtmatig beletsel vormen voor volledige kerkelijke eenheid, wanneer in dankbaarheid mag worden vastgesteld dat de kenmerken van de ware kerk worden vertoond en dat er geen verschil in principiële zaken van leer, dienst en tucht bestaan (Rom. 15: 2-7; Ef. 4: 1-6; Fil. 2: 1-5; art. 27-29, 32 NGB).
4. Naar vermogen zal er alles aan gedaan moeten worden om de belemmeringen, die nu nog door de Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen worden opgemerkt en de onduidelijkheden die bij De Gereformeerde Kerken nog m.b.t. uitspraken van de Gereformeerde Kerk te Dalfsen bestaan, zo snel mogelijk weg te kunnen nemen bij Gods Woord, de belijdenis van de kerk en de gereformeerde kerkorde. Tegelijk zal daarbij ook het noodzakelijke geduld dienen te worden getoond.

BESLUIT 4

OVERWEGINGEN 4:

1. De Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen schrijft in zijn brief d.d. 10 november 2011 dat hij de synodebesluiten die m.i.v. de GS Mariënberg 2005 zijn genomen nog niet heeft beoordeeld. Daaronder vallen ook de synodebesluiten die revisies betreffen van oude GKv- synodebesluiten die genomen zijn door GS Ommen 1993, GS Berkel & Rodenrijs 1996, GS Leusden 1999 en GS Zuidhorn 2002/2003.
2. De kerk te Dalfsen heeft van een aantal GKv-synodebesluiten publiek afstand genomen bij de Vrijmaking in Dalfsen in 2010. Aan andere besluiten van de GKv zijn zij nog gebonden (brief d.d. 7 maart 2012).
3. De Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen heeft te kennen gegeven met De Gereformeerde Kerken in gesprek te willen gaan over bovengenoemde besluiten, zoals die betreffende het actieve vrouwenkiesrecht. Zij ziet overigens geen “onoverkomelijke obstakels” m.b.t. de besluiten genomen m.i.v. de GS Mariënberg 2005 (brief d.d. 10 november 2011 en brief d.d. 7 maart 2012).

BESLUIT 4:

De Generale Synode van De Gereformeerde Kerken in Nederland te Hasselt, bijeen op 26 November 2011, spreekt uit dat bij volledige kerkelijke eenwording de gemeente te Dalfsen gedurende 3 jaar na de vereniging het recht heeft om bij de eerstvolgende synode revisie te vragen van besluiten die in de periode voorafgaand aan de vereniging door DGK-synoden zijn genomen, met ingang van GS Mariënberg 2005.

GRONDEN 4:

1. De Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen heeft geen deel uitgemaakt van het kerkverband van De Gereformeerde Kerken ten tijde van het tot stand komen van de genoemde synodebesluiten.
2. Het dient de eenheid in de waarheid niet, wanneer men naar art. 31 KO gebonden is aan de besluiten van de meerdere vergaderingen, als daartegen niet ingediende principiële bezwaren zouden bestaan.
3. Wanneer er bij toetsing aan de Heilige Schrift, de Belijdenis van de kerk of de kerkorde in de genomen besluiten afwijkingen worden ontdekt, wordt naar art. 31 KO de eenheid gediend door revisie ervan mogelijk te maken.

BESLUIT 5:

De Generale Synode van De Gereformeerde Kerken in Nederland te Hasselt, bijeen op 26 November 2011, besluit de kerkenraad van de Gereformeerde Kerk (dolerend) te Dalfsen op

de hoogte te stellen van haar besluiten m.b.t. zijn voorstellen als beantwoording van de haar toegezonden brieven van 10 en 11 november 2011 en 7 maart 2012; ze zal daartoe aan de kerkenraad van de Gereformeerde Kerk (dolerend) Dalfsen een brief met overwegingen, besluiten en gronden zenden en hem verzoeken om deze brief door een commissie mondeling aan hen toe te laten lichten.